

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14Csp/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719203517
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6719203517.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, právne zastúpeného advokátkou JUDr. Katarínou Hegedúšovou, so sídlom Majerníkova 3479/3A, 841 01 Bratislava, IČO: 42 185 190, proti žalovanej R. D., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. B. B. XXXX, XXX XX B., právne zastúpenej advokátom JUDr. Michalom Vikolinským, so sídlom Námestie SNP 17/29, 960 01 Zvolen, o zaplatenie sumy 110,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 110,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 110,- Eur od 29.07.2016 do zaplatenia, keď súd žalovanej na zaplatenie povoľuje splátky v sume 25,- Eur mesačne počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku so splatnosťou vždy do 25.-teho dňa v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. V zvyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 42 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o určení výšky náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 26.07.2019 elektronicky cez portál eŽaloby domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny vo výške 110,- Eur, odplaty vo výške 56,- Eur, zmluvnej pokuty vo výške 33,- Eur, poplatkov za upomienky vo výške 180,- Eur, zmluvného úroku vo výške 47 % ročne zo sumy 200,- Eur od 28.07.2015 do 02.09.2015, zo sumy 165,- Eur od 03.09.2015 do 14.09.2015, zo sumy 130,- Eur od 15.09.2015 do 21.11.2016, zo sumy 123,- Eur od 22.11.2016 do 13.01.2017, zo sumy 116,- Eur od 14.01.2017 do 05.01.2018, zo sumy 113,- Eur od 06.01.2018 do 19.02.2018, zo sumy 110,- Eur od 20.02.2018 do zaplatenia, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 186,- Eur od 29.07.2016 do 21.11.2016, zo sumy 179,- Eur od 22.11.2016 do 13.01.2017, zo sumy 172,- Eur od 14.01.2017 do 05.01.2018, zo sumy 169,- Eur od 06.01.2018 do 19.02.2018, zo sumy 166,- Eur od 20.02.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodňoval nárokom zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. „605000224“ zo dňa 28.07.2015 (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“), na základe ktorej poskytol ako veriteľ žalovanej ako dlžníčke úver vo výške 200,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s odplatom a úrokom spojeným so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavovalo sumu 150,- Eur, t.j. zaviazala sa zaplatiť žalobcovi celkovo sumu 350,- Eur. Úver spolu s odplatom a úrokom sa zaviazala žalovaná vrátiť do 28.07.2016.

2. V zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru (ďalej len „VP“) sa strany zmluvy o spotrebiteľskom úvere dohodli, že v prípade, ak žalovaná ako spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, zaväzuje sa vyplatiť žalobcovi ako

veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 33,- Eur. Strany zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa tiež dojednali aj na úhrade sumy 30,- Eur za zaslanú upomienku. Žalovanej bolo doručených 6 upomienok, preto si žalobca uplatnil titulom poplatkov za upomienky sumu 180,- Eur.

3. Nakoľko žalovaná si nespĺnila povinnosti dohodnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere a záväzok voči žalobcovi nespĺnila riadne a včas, podal žalobca na súde žalobu, ktorou sa domáhal vyplatenia istiny, odplaty, zmluvnej pokuty, poplatkov za upomienky, ako aj zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania.

4. Žalovaná vo vyjadrení, ktoré bolo doručené súdu dňa 04.10.2019 k žalobe uviedla, že uznáva nárok žalobcu len sčasti. Poukázala na to, že by mala dostať ochranu ako spotrebiteľ. Neuznávala nadmerne vysokú zmluvnú pokutu vo výške 33,- Eur, ďalej nárok žalobcu na poplatky za upomienky vo výške 180,- Eur, a ani 47 %-ný zmluvný úrok z úveru. Súhlasila s úhradou zákonného úroku z omeškania z istiny, nebola ochotná zaplatiť ani žalobcom vyčíslenú odplatu za úver vo výške 56,- Eur. Poukázala na to, že žalobca žiada od nej nespravodlivo uhradiť o 100 % viac, než čerpala úver, ktorý čerpala v sume 200,- Eur, čo považovala za úžernícke. Požiadala ako slabšia strana sporu o súdnu ochranu, keď žalobca použil voči nej nepriateľné zmluvné podmienky spôsobujúce výraznú nerovnováhu v jej neprospech. Súčasne požiadala o zaplatenie dlhu v splátkach vo výške 25,- Eur mesačne z dôvodu, že vyššie splátky si ako slobodná matka nemôže dovoliť.

5. Žalobca na toto vyjadrenie žalovanej reagoval elektronickým podaním doručeným súdu cez portál eŽaloby dňa 04.12.2019. V tomto vyjadrení oznámil súdu, že svoj nárok uplatňuje vo veci na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. „60500117“ zo dňa 28.07.2015. Túto zmluvu o spotrebiteľskom úvere vzhľadom na zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) nemožno považovať za bezúročnú a bez poplatkov, pretože za bezúročnú a bez poplatkov ju možno považovať len ak dôjde k naplneniu dôvodov uvedených v § 11 ods. 1 uvedeného zákona. V danej veci k tomu nedošlo, pretože priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalovaná sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zaviazala k úhrade 1. splátok vo výške 350,- Eur do 28.07.2016. V texte samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je špecifikovaná výška sumy 350,- Eur tak, že pozostáva zo sumy istiny vo výške 200,- Eur a úroku vo výške 150,- Eur, tiež zo samotného textu zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva jasné určenie rozlíšenia splátky istiny, úrokov a poplatkov (200,- Eur + 56,- Eur + 94,- Eur = 1. splátka vo výške 350,- Eur). Rovnako nie je správne konštatovanie absencie údaju o dobe trvania a termíne splatnosti poskytnutého úveru, nakoľko tieto údaje sú tiež zreteľne uvedené priamo v texte zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti. Žalovaná v prípade, že po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zmluva“) nadobudla pocit, že podpísala nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mala právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14-tich kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené právo žalovaná nevyužila z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasila s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Jednotlivými splátkami sa hradí najprv istina poskytnutého úveru a po uhradení istiny sa uhrádza zostatok z poskytnutého úveru (úroky, poplatok). V prípade osoby žalovanej má za to, že sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilaj osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísala, navyše žiadnym spôsobom nebola k podpisu zmluvy o úvere donútená. Žalovaná si tak bola vedomá svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere. V tomto smere žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn.: 9Co/343/2013. Ďalej sa žalobca v tomto vyjadrení venoval vážnosti vôle, ktorú nie je možné zamieňať s ľahkovážnosťou spotrebiteľa s odkazom na judikatúru EÚ. Ďalej tu poukázal, že nakoľko dohoda o úrokovej sadzbe spĺňa všetky náležitosti ustanovené zákonom s odkazom na § 39 Občianskeho zákonníka, tak ju nemožno považovať za právny úkon, ktorý je absolútne neplatný. Žalovaná v zmluve vyhlásila, že sa oboznámila a súhlasí s obsahom zmluvy vrátane Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú súčasťou zmluvy a že nemá k týmto listinám žiadne výhrady. Preto mal za to, že na určenie zmluvy za bezúročnej a bez poplatkov v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., nie je naplnený žiaden predpoklad.

6. Žalovaná na toto vyjadrenie žalobcu reagovala vyjadrením doručeným elektronicky cez portál eŽaloby dňa 15.01.2020. Žalovaná v tomto vyjadrení okrem citácie § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a citácie príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, najmä § 2, § 9

ods. 1 a ods. 2, § 11 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 v tomto vyjadrení poukázala na to, že z citácie týchto zákonných ustanovení je zrejmé, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/, k/-m/, p/, q/, u/-z/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Pokiaľ ide o údaj o RPMN, ktorý je v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch obligatórnou náležitosťou zmluvy, pokiaľ zmyslom zákonnej úpravy o spotrebiteľských úveroch je ochrana záujmov spotrebiteľa, tak jednou z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, je ročná percentuálna miera nákladov (RPMN), absencia ktorej náležitosti má za následok, že tento úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie celkových nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha tento údaj spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa tým spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber úveru pre toho konkrétneho spotrebiteľa najvýhodnejšieho. Nesprávne, zavádzajúce uvedenie údajov o RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere má rovnaké následky, ako keby v zmluve tento údaj nebol uvedený vôbec. Povinnosťou žalobcu vystupujúcemu v postavení dodávateľa bolo postupovať voči spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou, a teda uviesť údaj o RPMN zodpovedajúci skutočnosti už v samotnej zmluve o úvere (teda zohľadňujúci všetky náklady s poskytnutím tohto úveru spojené). S ohľadom na § 11 zákona č. 129/2010 Z.z., je preto opodstatnené vyhodnotiť úver za bezúročný a za bezpoplatkový. V zmysle zmluvy o úvere sa zaviazala zaplatiť úrok vo výške 47,00 % ročne a odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 56,- Eur. Dojednanie o odplate je vážnym ustanovením, ktoré však vôbec nešpecifikuje, o akú konkrétnu odplatu ide, pričom takto neúmerne vysoká odplata bez bližšej špecifikácie jej účelnosti je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 Občianskeho zákonníka. Ako spotrebiteľka nebola s podstatou odplaty oboznámená, odplata nie je náležite špecifikovaná, keďže rovnakú funkciu ako odplata má aj dohodnutý úrok, preto sa dôvodne možno domnievať, že zmyslom odplaty bolo zastrieť skutočnú výšku úroku s prihliadnutím na výšku RPMN. Oprávnené tiež možno konštatovať, že je za hranicou rozumného úsudku, aby odplata dosahujúca takmer 28 % sumy poskytnutého úveru (200,- Eur) sledovala reálne výdavky spojené s poskytnutím úveru. Takéto dojednanie o odplate podlieha prieskumu v zmysle ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka, spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v jej neprospech ako spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka, preto takéto dojednanie je absolútne neplatné. V neposlednom rade poukázala na to, že žalobca ako veriteľ poskytol jej spotrebiteľský úver finančnými prostriedkami v hotovosti. Z týchto dôvodov žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Na prejednanie žaloby súd nariadil pojednávanie na deň 05.03.2020. Tohto pojednávania sa žalovaná a jej právny zástupca zúčastnili, žalobca, ani právna zástupkyňa žalobcu sa tohto pojednávania nezúčastnili, právna zástupkyňa žalobcu bola na toto pojednávanie predvolaná riadne a včas dňa 29.01.2020, táto neúčast' na pojednávaní ospravedlnila prostredníctvom žalobcu elektronickým podaním doručeným súdu dňa 02.03.2020 cez portál eŽaloby, keď týmto podaním ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní i samotný žalobca, ako dôvod neúčasti uviedol veľkú pracovnú zaneprázdnenosť, súhlasil, aby súdne konanie sa uskutočnilo v jeho neprítomnosti, ako i v neprítomnosti jeho právnej zástupkyne s tým, že súdu nebola doručená ani žalobcom, ani právnu zástupkyňou žalobcu žiadna žiadosť o odročenie pojednávania, keď súd za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie, vec na tomto pojednávaní potom prejednal a rozhodol v prítomnosti žalovanej a jej právneho zástupcu, v neprítomnosti žalobcu a jeho právnej zástupkyne podľa § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré boli predložené stranami v konaní, keď zistil tento skutkový a právny stav:

9. Súčasťou žaloby resp. jej prílohou bola Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzatvorená dňa 28.07.2015. Žalobca uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako veriteľ, žalovaná uzatvorila túto zmluvu ako dlžníčka, spotrebiteľka. Záhlavie zmluvy obsahuje údaje o veriteľovi a spotrebiteľovi s tým, že v bode 1. sa zaviazal veriteľ na žiadosť spotrebiteľa bez zbytočného odkladu po podpise tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere dohodnutým spôsobom poskytnúť spotrebiteľovi bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 200,- Eur a spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so

spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavovalo sumu 150,- Eur. Teda sa zaviazal spotrebiteľ zaplatiť celkovú čiastku 350,- Eur. Podľa bodu 2. odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov bola 56,- Eur, čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 28 % (RPMN), ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo VP, a ktorú spotrebiteľ zobral na vedomie. Podľa bodu 3. úrok z úveru bol dojednaný vo výške 47 % ročne a to z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 94,- Eur. Spotrebiteľ sa zaviazal zaplatiť celkovo čiastku 350,- Eur, ak nie je dohodnuté inak, do 28.07.2016 na účet veriteľa špecifikovaný vo VP, t.j. vo všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi. Vzhľadom na uvedené sa zmluvné strany dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane dňa 28.07.2016. Následne v ďalších odsekoch bola uzavretá dohoda ohľadom zmluvnej pokuty vo výške 33,- Eur, ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Zároveň sa strany zmluvy dohodli aj na záväzku dlžníka uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku čiastku 30,- Eur, a to do 5-tich dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu. Predposledný odsek zmluvy upravuje výšku priemernej hodnoty RPMN, ktorá v čase podpísania zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola 25,88 %. Ďalej na zmluve je uvedený dátum 28.07.2015, čas 14 hod. 30 min., meno mandatára, podpis mandatára, tiež podpis spotrebiteľa. V záverečnej časti zmluvy je potvrdenie o spôsobe poskytnutia úveru, kde je vyznačené, že spotrebiteľ žiada poskytnúť úver zmenkou, keď v prípade poskytnutia zmenkou spotrebiteľ zároveň svojim podpisom potvrdil prevzatie zmenky. Nasleduje ďalej za týmto potvrdením o spôsobe poskytnutia úveru dátum 28.07.2015 a podpis spotrebiteľa.

10. Prílohou žaloby boli aj Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru (VP), z ktorých vyplýva, že sa jedná o všeobecné podmienky, ktoré mali byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tieto mali upravovať ďalšie práva a povinnosti zmluvných strán, nie sú osobitne stranami zmluvy, predovšetkým spotrebiteľom podpísané.

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

13. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Súd nemal žiadne pochybnosti a žalobca to ani nespochybňoval, že spor vznikol zo zmluvy uzavretej medzi obchodníkom pri výkone jeho obchodnej činnosti, teda žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako spotrebiteľkou jeho úverovej služby, ktorá zmluvu uzatvorila ako fyzická osoba, ktorá pri jej uzatvorení a plnení nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalovaná uzavretie zmluvy nespochybnila. Vo veci tak súd nemal žiadne pochybnosti, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou (typovou, formulárovou). Jedná sa o zmluvu, ktorú uzatvára dodávateľ vo viacerých prípadoch a voči vopred neurčenému počtu spotrebiteľov, ktorí obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňujú. Zmluvné podmienky sú vopred pripravené bez možnosti ich modifikácie spotrebiteľom. Žalovaná mala v danom zmluvnom vzťahu postavenie spotrebiteľa a veriteľ mal postavenie dodávateľa. To znamená, že v danej veci išlo o spotrebiteľskú zmluvu, pričom vzťah z nej vyplývajúci je spotrebiteľský, na ktorý je potrebné preto aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Uzatvorenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, nakoľko spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona považuje (o.i.) aj dočasné poskytnutie peňažných

prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi (§ 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). Pokiaľ ide o zmluvu, žalovaná má tak s poukazom na § 2 písm. a/ uvedeného zákona postavenie spotrebiteľa, keďže vychádzajúc z obsahu zmluvy, nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Žalobca má s poukazom na § 2 písm. b/ uvedeného zákona postavenie veriteľa, keďže do právneho vzťahu so žalovanou vstupoval ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Charakter zmluvy ako spotrebiteľskej je daný i § 52 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, v zmysle ktorého ods. 1 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Z ods. 3 a od. 4 tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16. Predmetnú zmluvu súd podrobil súdnej kontrole vzhľadom na ochranu žalovanej, pretože táto má v konaní postavenie spotrebiteľa, a to aj vzhľadom na jej obranu k žalobe, najmä či táto spotrebiteľská zmluva bola uzatvorená v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z..

17. Podľa ustanovenia § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení do 29.09.2015 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

18. Podľa ustanovenia § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytovaní tejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Podľa písm. i/ tohto ustanovenia ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumie celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

19. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

i/ úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonávania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j/ odplatu podľa osobitných predpisov,

k/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

p/ úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

z/ priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok. Platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

20. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Podľa ods. 2 na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady, používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej spotrebiteľom. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná v dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

21. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Ak osoba v zmluve o spotrebiteľskom úvere označená ako veriteľ neoprávnené poskytne spotrebiteľský úver bez povolenia podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere je neplatná. Ak vznikne spotrebiteľovi povinnosť vydať poskytnuté finančné plnenie, osoba v neplatnej spotrebiteľskej zmluve označená ako veriteľ je povinná umožniť spotrebiteľovi uhradiť len skutočne poskytnuté finančné plnenie v splátkach a lehote, ktorá však nesmie byť kratšia ako lehota, v ktorej by mal spotrebiteľ vrátiť finančné plnenie, ak by neexistoval dôvod neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak sa nedohodnú inak; tým nie je dotknuté právo spotrebiteľa vrátiť poskytnuté finančné plnenie naraz.

22. Podľa § 53 ods. 1 a ods. 5 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne

alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

23. Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

24. Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 53d OZ, spotrebiteľská zmluva, ktorá obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v znení, ako je uvedená vo výroku rozhodnutia súdu a jej uzavretie bolo dosiahnuté za použitia nekalej obchodnej praktiky alebo úžery, je neplatná.

26. Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

27. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa § 39a OZ, neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sebe alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

29. Podľa § 544 ods. 1 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

30. Podľa § 544 ods. 2 OZ, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

31. Podľa § 545a prvá veta OZ, neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti.

32. Podľa ustanovenia § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

33. Podľa ustanovenia § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

34. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu cez portál eŽaloby dňa 26.07.2019 zapísanou tunajším súdom dňa 29.07.2019 sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplata istiny, odplaty, zmluvnej pokuty, poplatkov za upomienky, úrokov z úveru a zákonného úroku z omeškania na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 28.07.2015. Po oboznámení sa s listinami doloženými žalobcom a tvrdeniami žalobcu a žalovanej súd dospel k záveru, že žalobe žalobcu nie je možné v celom rozsahu vyhovieť. Je nepochybné, že žalovaná uzatvorila zmluvu o spotrebiteľskom úvere so žalobcom, ktorá podlieha právnomu režimu zákona č. 129/2010 Z.z., a tiež režimu § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaná uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere nerozporovala a ani nerozporovala tvrdenia žalobcu, že na základe tejto spotrebiteľskej zmluvy tento žalovanej poskytol úver v čiastke 200,- Eur. Žalovaná nespochybnila výšku vyplateného úveru a ani tvrdenú skutočnosť zo strany žalobcu, že úver v takejto výške jej bol poskytnutý. Poukazovala len na to, že jej bol poskytnutý finančnými prostriedkami v hotovosti. Preto súd mal zato, že sumu 200,- Eur v podobe úverových prostriedkov žalobca žalovanej poskytol. Pokiaľ žalovaná teda žalobcovi nevrátila tieto poskytnuté finančné prostriedky v dojednanej lehote do 28.07.2016, kedy nastala splatnosť tohto úveru, keďže žalovaná v zmysle zmluvných dojednaní sa zaviazala úver vrátiť jednorazovo do dňa 28.07.2016 v plnej výške, súd žalovanú zaviazal na vrátenie finančných prostriedkov z titulu istiny úveru, avšak len v čiastke 110,- Eur, tak ako žalobca žiadal žalobou, nakoľko žalobca žiadal z istiny poskytnutých finančných prostriedkov od žalovanej vrátiť len čiastku 110,- Eur s tvrdením, že žalovaná doposiaľ na istinu úveru uhradila čiastku 90,- Eur. Ani toto tvrdenie žalobcu žalovaná v konaní nerozporovala, keď aj túto skutočnosť potom súd v konaní vyhodnotil za nespornú medzi stranami. Teda pokiaľ žalovaná mala poskytnuté úverové prostriedky zo strany žalobcu v sume 200,- Eur podľa úverovej zmluvy a doposiaľ vrátila 90,- Eur na istinu úveru, zostáva jej dlh na istine voči žalobcovi v sume 110,- Eur, keďže žalobca podal žalobu na súde po splatnosti úveru, ktorá nastala dňa 28.07.2016. Súd preto uložil žalovanej povinnosť sumu 110,- Eur na istine úveru žalobcovi zaplatiť. Nebolo dôvodné žalobu žalobcu v časti o zaplata istiny 110,- Eur zamietnuť, tak ako to žiadala žalovaná, pretože nepochybné na istine dlhuje žalobcovi sumu 110,- Eur po lehote splatnosti úveru.

37. Pokiaľ však žalobca žiadal priznať i nárok na zaplata odplaty vo výške 56,- Eur, zmluvnej pokuty vo výške 33,- Eur, poplatkov za upomienky vo výške 180,- Eur, zmluvného úroku vo výške 47 % ročne podľa špecifikácie v žalobnom návrhu, v tejto časti žalobe žalobcu súd nevyhovel a v tejto časti žalobu zamietol.

38. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že strany si dojednali z úveru ročný úrok z úveru 47 % ročne. Priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) v júli 2015, kedy zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená činili pre domácnosti pri spotrebiteľských a ostatných úveroch poskytnutých na obdobie do jedného roka 6,95 % (stav) a 7,33 % (nové obchody) ročne (zdroj: www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank <<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank>>). Podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za druhý štvrtrok 2015 RPMN pri obdobných spotrebiteľských úveroch činila 24,67 %. Na základe uvedeného potom dojednaný ročný úrok podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere stranami zmluvy je viac ako 6,5 násobný ako priemerné úrokové sadzby zverejnené Národnou bankou Slovenska. S poukazom na rozhodovaciu prax súdov, najmä Najvyššieho súdu SR, takto dojednaný ročný úrok z úveru súd vyhodnotil za neprímeraný a odporujúci dobrým mravom (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 26/2011 z 26.04.2012). Z uvedeného je zrejmé, že takto dojednaný zmluvný úrok niekoľko násobne prevyšuje priemerné úrokové sadzby, za ktoré banky v rozhodnom období poskytovali obdobné spotrebiteľské úvery. Je pravdou, že žalobca je nebankovým subjektom, avšak pokiaľ úrok za úver bol dojednaný v takejto neprímeranej výške, bol tento povinný v konaní preukázať racionálnu odôvodnenosť dojednania takejto neprímeranej výšky úrokov v porovnaní s bankovými subjektmi. V tomto ohľade žalobca nepredložil žiadne dôkazy. Preto dojednanie takejto odplaty nepožíva právnu ochranu. Takéto dojednanie je absolútne neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neplatný právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. Tiež podľa §

3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúci z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku (poctivosť, nezneužívanie výkonu práva, nešíkanózny spôsob výkonu práva, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov). Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí 3Cdo/137/2003 uviedol, že za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka treba považovať taký úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne so zreteľom na konkrétnu situáciu na oboch stranách sporu s prihliadnutím na všetky rozhodujúce okolnosti a nezávisle od vedomia a vôle toho, kto právo alebo povinnosť vykonáva. Závisí preto od rozhodnutia súdu, aby v konkrétnom prípade ustálil, či výška úrokov je alebo nie je v súlade s dobrými mravmi, keďže žiaden právny predpis, ani Občiansky zákonník, ani iný právny predpis nelimitujú výšku dojednaného úroku z pôžičky, z úveru. Pokiaľ ide o primeranosť výšky úrokov a problematiku dobrých mravov, táto úzko súvisí s doktrínou o neprípustnom, resp. neprímeranom znevýhodnení založenom právnym úkonom, tak typickou práve v prípade tradičnej „úžery“. Táto doktrína nadobudla v modernom práve váhu a význam, a slúži určitým spôsobom k naplneniu zásady zmluvnej spravodlivosti. Táto našla odraz i v ustanovení § 52 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ako i v § 39a Občianskeho zákonníka o tzv. „úžere“.

39. V posudzovanom prípade dojednané úroky v zmluve odporujú dobrým mravom, takéto dojednanie je absolútne neplatné. Práve pod vplyvom neprímerane žiadaných vysokých úrokových sadzieb zo strany nebankových subjektov bola uskutočnená zákonná úprava, kedy do civilného práva bol zavedený pojem „úžery“ a to zákonom č. 106/2014 účinným od 01.06.2014 § 39a, ktorým bol novelizovaný Občiansky zákonník. S poukazom na vyššie uvedené, dojednanie úrokov je v spotrebiteľskej zmluve absolútne neplatným dojednaním.

40. Žalobca žalobou uplatnil i nárok na odplatu za úver vo výške 56,- Eur. Preskúmaním zmluvy súd dospel k záveru, že v spotrebiteľskej zmluve bola vypočítaná RPMN vo výške 28 % s použitím výlučne odplaty vyčíslenej v čiastke 56,- Eur. Do RPMN nebol zahrnutý dojednaný úrok z úveru. Takýto postup žalobcu pri uvedení RPMN je zjavne v rozpore so zákonom a možno ho hodnotiť ako nekalý postup pri poskytnutí spotrebiteľského úveru. Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver, alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok (§ 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z.). Obrana žalovanej v tomto bola dôvodná.

41. Ročná percentuálna miera nákladov vyjadruje mieru nákladov na daný úverový resp. aj inak označený finančný produkt. RPMN má zohľadniť teda všetky náklady, ktoré má dlžník vynaložiť v súvislosti s uzatvorenou zmluvou. Ide predovšetkým o úrok, poplatok za uzatvorenie zmluvy, poplatok za vedenie účtu, rôzne administratívne náklady, či inak označené náklady. RPMN musí zohľadňovať všetky náklady spotrebiteľa tak, aby bolo možné porovnať výhodnosť, či nevýhodnosť jednotlivých produktov. Zmyslom povinnosti zverejňovať RPMN je umožniť spotrebiteľom, aby sa na trhu úverových či finančných produktov dokázali čo najlepšie zorientovať a porovnaním RPMN zistiť výhodnosť úveru. Uvedenie RPMN, ktorá nezahŕňa všetky skutočné náklady znamená, že spotrebiteľ nemá úplné a dostatočné informácie o úvere, ktoré mu má ponúkať práve údaj o skutočnej RPMN ako údaj zahrňujúci komplexné náklady vrátane úrokov. Povinnosť priamo v zmluve uvádzať skutočnú RPMN a zároveň priemernú RPMN má pomôcť spotrebiteľom, aby dokázali porovnať jednotlivé úvery. Súd v danom prípade konanie veriteľa považoval za nekalé súťažné a v rozpore s dobrými mravmi, keď tento neuviedol vo výpočte RPMN všetky náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom a tak úmyselne vyvolal dojem výhodnosti úveru, čo mohlo mať a malo podľa názoru súdu bez pochyby vplyv na správanie spotrebiteľa pri výbere úverového produktu. Takémuto konaniu veriteľa nemožno priznať ochranu. Pokiaľ žalobca použil nesprávne údaje pre výpočet RPMN a uviedol v spotrebiteľskej zmluve zjavne nižšiu mieru nákladov spojenú s poskytnutím úveru bez zohľadnenia úroku, je tento údaj zavádzajúci, nakoľko navádza dojem, že poskytnutý úver z hľadiska odplatnosti je pre spotrebiteľa výhodný. Pokiaľ žalobca ako veriteľ nepostupoval v súlade so zákonom, keď uviedol nesprávny údaj

o RPMN, súd predmetnú zmluvu vyhodnotil za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z..

42. V ďalšom nároku žalobou si žalobca uplatňoval aj poplatky za upomienky v celkovej výške 180,- Eur, keď tvrdil, že žalovanej doručil 6 upomienok z dôvodu nesplácania úveru. Odvolával sa pritom na všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Tu súd preskúmaním zmluvy a týchto podmienok zistil, že uvedené dojednanie nebolo súčasťou všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, tak ako sa na ne odvolával žalobca, ale bolo súčasťou samotnej úverovej zmluvy (bod 3, ods. 5). Uvedený poplatok 30,- Eur za jednu upomienku presahuje náklady, ktoré môže mať veriteľ so zasielaním upomienok a preto tento poplatok vo vzťahu k upomienke súd považuje za neprimeraný. Navyše zaslanie upomienok žalovanej žalobca v súdnom konaní žiadnym spôsobom nepreukázal. Jeho tvrdenie nie je podložené žiadnymi dôkazmi, pričom zo žiadneho dôkazu v konaní predloženého žalobcom nevyplýva, že skutočne žalovanej doručil upomienky v počte 6 kusov. Navyše takto dojednaný poplatok z hľadiska jeho výšky súd vyhodnotil ako poplatok, ktorý je spôsobilý privodiť nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to v neprospech spotrebiteľa. Súd takéto dojednanie hodnotí ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a teda neplatnú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Z neplatnej zmluvnej podmienky žalobca nemohol uplatňovať svoj nárok na zaplatenie poplatkov za upomienky v sume 180,- Eur. Je treba uviesť, že uvedený poplatok za upomienku nie je účtovaný za službu vyžiadajú zákazníkom t.j. spotrebiteľom, ale účtovaný výlučne v záujme žalobcu v súvislosti s porušením povinnosti žalovanej riadne uhrádzať dlh. Účelom tohto poplatku preto nemá byť získavanie majetkového prospechu vo forme akejkoľvek finančnej sankcie voči spotrebiteľovi ako dlžníkovi, ale výška takýchto poplatkov by mala odrážať reálne náklady dodávateľa spojené s realizáciou tohto úkonu. Tieto žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal. Na sankcionovanie účastníka, ktorý poruší zmluvnú povinnosť slúžia iné právne možnosti.

43. Ďalším nárokom, ktorý žalobca v žalobe uplatnil, bol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 33,- Eur, ktoré dojednanie je súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v bode 3, v ods. 5. Aj v tejto časti súd považoval nárok uplatnený žalobou za nedôvodný. V zmluve sa zmluvné strany dohodli na tom, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33,- Eur. Zmluvná pokuta ako zabezpečovací prostriedok zabezpečovala teda záväzok žalovanej zaplatiť veriteľovi úver riadne a včas včítane všetkých nákladov úveru. Aj dojednanie o zmluvnej pokute v spotrebiteľskej zmluve súd vyhodnotil ako absolútne neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré nemôže zakladať nárok na prisúdenie. Žalobca v zmluve požadoval neprimerane vysoké úroky za úver, nesprávne uviedol RPMN do spotrebiteľskej zmluvy, čím nekalým spôsobom postupoval voči spotrebiteľovi. Aj napriek v minulosti vysloveným záverom súdmi Slovenskej republiky, čo je známe zo súdnej praxe, žalobca ako veriteľ naďalej poskytuje spotrebiteľom úvery za úroky, ktoré možno označiť za úžernícke a nekalým spôsobom, nesprávne tiež uvádza výšku RPMN do spotrebiteľských zmlúv bez ohľadu zohľadnenia všetkých nákladov spojených so spotrebiteľským úverom a to v neprospech spotrebiteľa. Nakoľko žalobca uviedol v rozpore so zákonom do zmluvy o spotrebiteľskom úvere úrokovú sadzbu, nesprávny údaj o RPMN, a nakoľko zmluvná pokuta bola dojednaná vzhľadom na návratnosť úveru včítane všetkých nákladov, i dojednanie o zmluvnej pokute je absolútne neplatné a nemožno mu priznať právnu ochranu. Z týchto dôvodov súd žalobcovi nepriznal zmluvnú pokutu v sume 33,- Eur, nakoľko spotrebiteľská zmluva je v tejto časti tiež neplatná, t.j. je v tejto časti, ktorú možno oddeliť od ostatnej časti, absolútne neplatným právnym úkonom. Nakoľko dohoda o zmluvnej pokute nie je platná, neprichádzalo do úvahy moderačné právo súdu o znížení prípadnej neprimerane vysokej zmluvnej pokuty.

44. Napokon súd k samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere dodáva, že táto obsahuje aj nesprávne uvedenie výšky priemernej hodnoty ročnej RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver, keď táto je v zmluve uvedená 25,88 %, avšak správne mala byť uvedená najviac 24,67 % (Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2015). Tiež potom z tohto dôvodu zmluvu o spotrebiteľskom úvere je potrebné vyhodnotiť za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/, pretože táto obsahuje nesprávne uvedenie priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov, a to v neprospech žalovanej ako spotrebiteľky, čo je náležitosť vyžadovaná § 9 ods. 2 písm. z/ zákona č. 129/2010 Z.z., a i keď samotná zmluva priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov obsahuje, uvedená je nesprávne, a to v neprospech spotrebiteľky, čo po posúdení súdom znamená, akoby priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov v spotrebiteľskej zmluve vôbec

nebola uvedená. Táto povinná obsahová náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere pokiaľ chýba, spôsobuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bez poplatkov.

45. Na základe uvedeného má potom žalobca nárok voči žalovanej len na vrátenie istiny, keď súd potom žalovanú zaviazal k povinnosti vrátiť žalobcovi len to, čo podľa zmluvy dostala, a čo žalobcovi nevrátila po lehote splatnosti, čo činí na istine úveru 110,- Eur.

46. Okrem dlžnej istiny súd priznal žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania zo sumy 110,- Eur odo dňa 29.07.2016 do zaplatenia, keď žalovaná podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa zaviazala vrátiť úver do 28.07.2016, pričom v tejto lehote neplnila, takže je v omeškaní s vrátením úverových prostriedkov žalobcovi v čiastke 110,- Eur odo dňa nasledujúcom po splatnosti úveru, teda odo dňa 29.07.2016. Preto žalobca má nárok na zaplatenie z prisúdenej istiny i úrokov z omeškania od 29.07.2016 do zaplatenia. Zákonná výška úroku z omeškania predstavuje 5 % ročne z priznanej istiny v zmysle § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka s prihliadnutím na § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení. V prevyšujúcej časti, pokiaľ ide o zákonné úroky z omeškania, súd žalobu žalobcu zamietol, keď zamietol žalobu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 76,- Eur od 29.07.2016 do 21.11.2016, zo sumy 69,- Eur od 22.11.2016 do 13.01.2017, zo sumy 62,- Eur od 14.01.2017 do 05.01.2018, zo sumy 59,- Eur od 06.01.2018 do 19.02.2018 a zo sumy 56,- Eur od 20.02.2018 do zaplatenia, keď žalobca uplatnil nárok na zaplatenie úrokov z omeškania aj z odplaty vo výške 56,- Eur, t.j. teda zo sumy 56,- Eur, keď ako súd už dôvodí, žalobca nemá nárok na túto odplatu, preto nemá nárok ani na zaplatenie úrokov z omeškania z tejto odplaty, pričom súd zamietol žalobu o zaplatenie zákonných úrokov z omeškania i nad sumu 110,- Eur a nad sumu 56,- Eur podľa špecifikácie v žalobnom návrhu z dôvodu, že žalobca v konaní nepreukázal kedy došlo k čiastkovým plneniam na spornú zmluvu od žalovanej, preto v tomto ohľade neunesol dôkazné bremeno preukázania omeškania žalovanej s jednotlivými čiastkami.

47. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

49. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

51. V konaní bola úspešnejšia žalovaná, preto jej v zmysle § 255 ods. 2 CSP patrí nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi pomerom úspechu a neúspechu v konaní, ktorý je 42 % ($110 \div 379 = 0,29$ t.j. 29 %, $269 \div 379 = 0,71$ t.j. 71 % - 29 % = 42 %).

52. Žalobca je tak povinný nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 42 %, keď o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).